

Izhaja

vsak petek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in po-
šiljajo uredništvu „Mira“ v
Celovec, Pavličeva ulica št. 7.

Osební pogovor od 10. do 11. ure
predpoldne in od 3. do 4. ure po-
poldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani
lista napišejo, druga stran naj bo
prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

MIR

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno
pod napisom:

**Upravništvo „Mira“
v Celovcu,**

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Naročnina naj se plačuje
naprej.

Za inserate se plačuje po 20 vin.
od garmond-vrste vsakokrat.

Glasilo koroških Slovencev

Leto XXVIII.

V Celovcu, 27. listopada 1909.

Štev. 51.

Zakaj je poslal Schuster orožnike na Brnco.

Beljaški okrajni glavar dr. Schuster je poseben prijatelj Slovencev. Vsenemcem in „südmarkovcem“ dovoli vse, kar se jim poljubi počenjati zoper Slovence. Dovolil jim je plakirati plakate po Beljaku, s katerimi so pozivali na „obrambni izlet“ na slovenska tla, to je na boj proti Slovincem, dovolil jim je bojni pohod na Brnco in, da bi ne imeli preveč ovir na tem bojnem pohodu zoper Slovence, je poslal na Brnco vladnega komisarja in samo — štiri orožnike. Nekaj je pa seveda moral storiti, da se bo lahko zagovarjal, če bo treba, pred ministrstvom. Pred deželnim predsednikom Heinom se mu seveda itak ne bo treba zagovarjati, ker je Hein ravno tak prijatelj Slovencev kakor Schuster. Ker pa imajo tudi štirje orožniki puške in bajonete, so morali postopati proti vsenemškim razgrajajem zelo ponižno, ker bi bila sicer nevarnost, da bi se vsenemška demonstracija na slovenskih tleh pred slovenskim društvenim domom in proti slovenskim domačinom — izjalovila, ponesrečila. Res so orožniki postopali 14. t. m. na Brnci tako, da smo dobili utis: Prišli so stražiti razgrajaje, da se jim ne bo kaj hudega pripetilo. To bomo dokazali. Če orožniki za tako strankarsko postopanje niso imeli tajnega ukaza, potem jim mora preskrbeti okrajni glavar Schuster zasluzeno „pohvalo“. Če pa g. okrajni glavar beljaški tega ne bo storil, potem smemo verjeti govorici, da jim je bilo ukazano, kako se naj obnašajo nasproti Slovincem in kako nasproti razgrajajem. Okrajni glavar beljaški je dovolil slavje ob otvoritvi „Tamburaškega doma“, njegovi orožniki pa so stali pred poslopjem pri vratih zato, da so mogli razgrajaji zastaviti domačinom vhod v „Tamburaški dom“. Tako je odgovoril orožnik nekemu našincu na njegovo prošnjo, da naj orožnik blagovoli posredovati, da bodo nemški demonstranti naše pustili v dom, sledeče: „A so! Da kann ich ihnen nicht helfen!“ Ko so nemški demonstranti trgali od oken polkne, sta šla

gosp. Miklavič in neko dekle beljaškega orožnika prositi, da si naj dotičnega storilca zapiše; odgovoril jima je: „Wir können nichts machen!“ Neverjetno! Orožniki so videli, kako so demonstranti na vse mogoče načine skušali raztrgati slovensko zastavo. To je bila provokacija za domače Slovence, ki bi tega nikdar ne mogli pripustiti. Toda noben orožnik ni zmignil s prstom, dasiravno je vladni komisar določno izjavil, da je društvo opravičeno pustiti zastavo razobešeno, kar je seveda samo po sebi razumljivo. Demonstranti so domačine na vse mogoče načine izzivali, grozili jim, suvali in potiskali nazaj, a orožniki so si menda mislili: „Da können wir nichts machen.“ Še le v trenutku, ko so se vrgli nasprotniki na naše ljudi in je bila nevarnost, da pride do prelivanja krvi, jo je mahnil proti gručni orožnik in je naredil red, nemških petelinčkov si pa ni zapisal, dasi bi bila to njegova dolžnost. Kako varnega so se čutili orožniki v tem strankarskem postopanju, dokazuje najbolje izjava maloškega stražmojstra. Društveni načelnik in še dva druga gospoda sta prosila stražmojstra, da jima preskrbi nemoten uhod v „Tamburaški dom“. Stražmojster je pa odgovoril: „Sie dürfen nicht denken, dass ich vielleicht euch zur Verfügung stehe.“ Krasno! Je treba še boljšega dokaza nego iz najmerodajnejših ust, da orožniki niso bili poslani v varstvo domačinov, ampak da so na razpolago le razgrajajem. Zato so tudi vse drugače postopali s slovenskimi domačini. Če je kak domačin zavpil „živio!“, mu je orožnik takoj zaukazal mirovati. Ker so razgrajaji stopali drug drugemu na rame, da bi dosegli slovensko trobojnico, jo je privzdignil neki slovenski posestnik v podstrešju, da jo reši. Takoj je bil pri njem orožnik, ki je posestnika pozval, da naj ne „provocira!“ Orožnik je torej vse to opazoval, a proti razgrajajem ni storil prav ničesar, tudi tedaj ne, ko je skušal neki fantalin zažgati zastavo s smodko, dasiravno je v najbližnji bližini Miklavčičev skedenj in bi se bila zgodila lahko nesreča. Noben orožnik ni hotel videti, da so metali nemški razgrajaji na podstrešje kamenje, hoteč zadeti moža, ki sta čuvala zastavo. Ko si je pa nekdo izmed de-

monstrantov izmislil, da je vrgel nekdo s strehe na razgrajaje opeko, je bil takoj na mestu orožnik in si je zabeležil imena slovenskih mož na podstrešju, čeravno so zatrjevali, da nihče ni vrgel kake reči na demonstrante, češ, da se kot olikani kmetje ne poslužujejo kamenja, kakor razgrajaji, ki so metali kamenje proti oknu; eden je sfrčal celo mimo glave društvenega predsednika in bi ga bil lahko zelo težko ranil. Pač pa je bilo mogoče, da je padel nazaj na razgrajaje kak kamen, ki ga je vrgel kak demonstrant na streho. Zakaj ni šel orožnik tudi takoj izpraševati, kdo da je od demonstrantov metal kamenje? Najbolj značilno za strankarsko postopanje orožnikov je bilo to, da so se orožniki udali demonstrantom in brez ukaza vladnega komisarja na lastno pest odstranili zastavo. Okrajni stražmojster je zlezal po lestvi na podstrešje in prosil načelnika tamburaškega društva, g. Krajcarja, in še nekega drugega navzočega posestnika, da naj odstranita zastavo, kakor je prej načelnik obljubil komisarju, da bo prostovoljno odstranil zastavo. Ker so se pa ljudje temu protivil, zato tega tudi načelnik ni hotel ukreniti. Stražmojster se je odstranil, čez malo časa je pa zopet prišel in začel moža pregovarjati, toda brez uspeha. Nato je orožnik brez komisarjevega ukaza lastnoročno začel odstranjati deske, ki so držale zastavo kvišku, in je potegnil drog v poslopje, tako da je prišla zastava tik zida in jo je mogla druhal doseči. Druhal je seveda porabila to priliko. Takoj vzdigneta dva mlada razgrajaja, opiraje se na steno, tretjega na rame, da je dosegel z roko zastavo. Mož, ki je na podstrešju stražil zastavo, je v tem trenutku prijel za drog, ga dvignil ter iztrgal s tem pobalino zastavo iz roke. V istem trenutku je bil na mestu tudi že vrl slovenski kmet, ki je fantiča potegnil v stran s krepko roko. Takoj je pridrvel na podstrešje zopet stražmojster Herman ter se obregnil ob moža, ker ni hotel pustiti razgrajajem zasmoditi slovenske zastave, rekoč: „Sie provozieren da heroben.“ Mož je proti temu seveda protestiral. Stražmojster pa je nadaljeval: „Ich habe Sie selbst

Podlistek.

Minka.

(Črtica. — Spisala Friderika.)

Vsa razburjena je hitela v svojo sobo in se vrgla na postelj. Vse, kar je tedaj čutila, se je zlilo v krčevit jok.

Podprla si je glavo ter se zamislila v preteklost. Jedva je štela devet let, ko ji je umrla mati. Tomaževa Franca ji je bila krstna botra in z materjo sta bili dobri prijateljici. Mati je zbolela, počasi je hiralala in nekega jesenskega dne je poklicala Franco k sebi. Minka je videla, kako težko je botra spravila mater, da je mogla sestiti na postelj. Postava je bila sključena in lica so bila vela, kakor bi bila kdovekako stara. Dan in noč je imela molek v rokah, in ustnice so ji šepetale.

Bila je že slaba in s težkim glasom je spregovorila: „Ta jesenski čas me bo vzel s seboj, Franca! In če umrjem, bo moja Minka sama na svetu. Tebi jo izročim, Franca! Vedno sva si bile dobre. Obljubi mi, da hočeš skrbeti zanj kot za svoje. Kar je denarja, ga pošljite Nacetu v mesto. Mogoče strada revež. Že dolgo ni pisal ničesar. Bog ve, ali se je izšolal, ali ne. Recite mu, da sem ga zaman pričakovala. Še enkrat bi ga bila rada videla, predno umrjem. Oh! Kako me tišči v prsih! — On — me — bo — spra — vil v grob!“ — „Minka!“ je zopet dejala. Ali tedaj ji je pojemale moč, kašelj se je je lotil z vso močjo in v grlu jo je dušilo.

Na steni nasproti postelje so se plazile vedne sence, zunaj pa je zatulil veter.

Minka se je stisnila v kot in kakor mraz jo je spreletelo po vsem telesu. — —

Drugega dne je zazvonil zvon prav žalostno in Minka so odnesli mamico.

Ravno se je prikazalo jutranje solnce izza gore, ko se je počasi pomikal voz po cesti navzgor proti vasi. Ljudje so radovedno zijali na gospoda, ki sta sedela v vozu. Bosonoga mladež je tekla za vozom, ki se je ustavil pred Tomaževimi. Franca je prav debelo gledala skozi kuhinjsko okno. Kaj neki hočeta ta mestna gospoda? Brž se je obrisala okrog ust s predpasnikom in si popravila ruto na glavi.

„Ali me poznate, Franca?“ je vzkliknil eden izmed gospodov.

„Ne vem, če bi — —, ne pomnim, da bi vas bila videla že kdaj!“

„In vendar, iste oči, isti nos kakor ranjki,“ — si je dejala. Toda prehitel jo je: „Katrin Nace sem!“

„Ka-a-aj? O, to je lepo, da ste prišli; ko bi le prej! Na smrtni postelji vas je imela Katra v misli! Kaj bi pa dejala, če bi vas bila videla! Še čisto majhni ste bili, ko sem vas nesla na semenj k sv. Jerneju; sedaj ste pa taki, da je kaj! Ravno prav prihaja Minka. Minka, gospod Nace, tvoj brat je tu!“

Minka je pogledala Naceta in njegovega spremljevalca.

„Ali me poznaš, Minka? Čemu se skrivaš za botro, saj sem tvoj brat Nace!“

„Ej, malo sram jo je“, je pridjala botra Franca; „pa daj lepo roko gospodu Nacetu.“

Počasi je pomolila svojo ročico izza botrinega hrbita, potem pa je zbežala v izbo.

Čez par dni se je odpeljal Nace z onim gospodom v mesto. Minka je pridno pomagala Tomaževim. Toda botrina ljubezen se je sčasoma vedno bolj odtuževala. Pri vsaki priložnosti je botra zmerjala Minko. — —

In danes je Minka skregala Milčka, ker ji je prestrigel nedeljsko krilo, ki se je bilo sušilo na vrtu pri vodnjaku. Milček se je pritožil mamic, ki mu je dala čisto prav.

„I seveda, vi mu še potuho dajate k temu!“ se je jezila Minka. Botra ogorčena nad Minkinim odgovorom, je vzklopela jeze: „Ali ste jo videli, mrho mrhasto! Kako si upa! Jaz ti že pokažem! Sicer pa nisi drugega nego — pritepenka, — da veš!“

Minki so se tresle noge in tema se ji je delala pred očmi.

„Ne, tega ne trpim; to nisem, bogme da ne!“ Hitela je ven, naravnost v svojo sobo, in se tu zjokala.

Ne, kaj takega ne sme trpeti! Ponosno se je zravnila.

„Proč od tod! In sicer koj!“

Čez pol ure je hitela v kuhinjo, odpravljena za odhod. Botra Franca se še obrnila ni, marveč je še bolj hitela pri svojem delu.

„Zdaj grem“, je pričela Minka, položivši svoje stvari na klop. Franca pa se je delala, kakor da je ni slišala. Minka si je popravila ruto na glavi ter nadaljevala: „Že davno sem se name-

gesehen, Sie haben höhnisch gelacht.“ Videl je torej moža, ki je branil zastavo, ni pa videl demonstrantov, ki so imeli zastavo že v rokah. Hkrati je osorno zahteval — kdo mu je dal to naročilo, ali okrajni glavar? — takojšnje odstranitev slovenske zastave, rekši: „Gospod vladni komisar je to zaukazal.“ Seveda je načelnik vsled tega povelja še zadnji del droga potegnil v podstrešje. Ko se je nato prijel g. komisarja, kako da je mogel dati tak nalog, je vladni komisar izjavil, da on ni dal naloga odstraniti zastavo. Tako očitno pristransko so postopali torej orožniki na Brnci zoper Slovence v prilog razgrajčev, toliko da se sami niso umešali med razgrajče in z njimi tulili „Die Wacht am Rhein“. Razume se, da zadeve ne bomo pustili zaspiti, če ne dobimo zadoščenja. Le to lahko povemo g. okrajnemu glavarju dr. Schusterju, da si takih okrajnih glavarjev, ki bi pripuščali take drugod po celi Avstriji sploh nemogoče škandale, ne želimo za „dyorne svetnike“ in da upamo vkljub Bienertovi Slovincem sovražni vladi, da se še nahajajo med vladnimi organi „bele vrane“, ki niso na uslugo izdajalskim vsenemcem in „südmarkovcem“ za vsako pobalinstvo nasproti Slovincem.

Interpelacija

poslanca Franca Grafenauerja in tovarišev na Nj. eksclenco ministra notranjih zadev zaradi postopanja c. kr. okrajnega glavarstva v Beljaku, oziroma deželne vlade na Koroškem glede občinskega zastopstva na Kostanjah.

Dne 29. februarja 1908. leta so se vršile na Kostanjah občinske volitve na podlagi volilnih list, ki ne odgovarjajo postavnim zahtevam obč. reda za Koroško. V § 12. ter § 17. navedenega volilnega reda je predpisano, da ima volilne liste priskrbeti župan — der Gemeindevorsteher. Volilne liste so gotovo javne listine in sicer važne, tvoreče temelj za sestavo občinskega odbora ter za izvrševanje najvažnejših pravic državljanov in davkoplačevalca. Da se pa pripozna sploh kakemu spisu tudi pravna veljavnost, je samo ob sebi umevno, da je opremljen s podpisom osebe, oziroma urada, ki sta listino izdala, dalje da naj bo datirana ter po potrebi tudi pečatena. Volilne liste pa, ki so ležale v občinskem uradu na Kostanjah v smislu § 17. občnega volilnega reda za Koroško na vpogled, niso bile ne podpisane, ter tudi ne datirane; proti tej protipostavnosti se je pravočasno vložila pritožba na okrajno politično oblast v Beljaku. Mesto da bi ista naročila županu, naj volilne liste označi kot uradne listine s svojim podpisom ter jih datira, in s tem utemeljeni pritožbi ustregla, je c. kr. okr. glavarstvo izdalo na dve pritožbi o eno in isti zadevi dve različni sebi nasprotujoči razsodbi in sicer: Z odlokom z dne 2. decembra 1907. l. št. 32.892 je dalo stranki pravni pouk: „... wobei gleichzeitig bemerkt wird, dass allfällige Einwendungen gegen das Wahlverfahren im Sinne des § 32 des vorzitierten Gesetzes erst nach beendigtem Wahlakte binnen der Präklusivfrist von

nila v mesto služiti. Slediti hočem bratu in poskusiti svojo srečo med svetom. Vsak dan me zmerjate po nedolžnem in vsi, vsi so zoper mene, razen Tončke. Edino ona se je včasih potegnila za-me!“

V tem so se začeli koraki, in na vratih je stala — Tončka. Pogledovala je zdaj Minko, zdaj „mater“ — botro Franco. Hitro je spoznala, kaj pomeni ta prizor. Nikakršnega pojasnila ni zahtevala. Vsa kri ji izginje iz lica. Sedla je za mizo. Minka pa je nadaljevala:

„Vsem sem bila trn v peti. Le zaradi Tončke, ki me je edina ljubila, sem zavrgla svoj sklep in sem ostala. A sedaj mi je preveč. Od ranega jutra do pozne noči sem delala in nisem zaslužila imena „pritepenka“. Pa z Bogom,“ je dejala naglo, „tudi od Tončke ne jemljem slovesa. Ves čas je molče sedela za mizo. Niti besede ni imela zame. Torej vse, vse je zoper mene!“

Še enkrat je pogledala po hiši, kjer je preživela polovico svojih dni, in je šla.

Tončka se ni mogla več premagovati. Hitela je za Minko. „Minka! Minka!“ Toda Minka je ni slišala, mudilo se ji je doli po klanecu, da je ne dohiti noč. Tončka je tekla za njo. Opatnila se je in se spodtaknila ob kamen ter padla. S težavo se je dvignila, a dalje ni mogla.

„Oh, da bi vedela, Minka! Saj sem ti hotela priti na pomoč! Toda mati mi je odločno zapretila, naj ti ne preprečim odhoda. In sedaj gre! Ali se vrne?“ si je dejala in gledala za Minko, ki je izginila za ovinkom.

Zahtevajte „Mir“ po vseh gostilnah!

Dober tek!

Zdrav želodec imamo in nimamo več bolečin ne tiščanja v želodcu, odkar rabimo Fellerjeve odvajalne rabarbara-kroglice z znamko „Elza-kroglice“. Po izkušnji Vam svetujemo, da jih poskusite; one odpravijo zamuščenost in pospešujejo prebavo. 6 škatel franko 4 krone. Izdelovatelj samo lekarnar E. V. Feller, v Stubici, Elsa-trg št. 67 (Hrvatsko).

8 Tagen beim Gemeinde-Vorsteher einzubringen sind.“ To rešitev je c. kr. deželna vlada zavrgla kot protipostavno z odlokom z dne 22. aprila 1908 št. 5486, ko je stranka vložila pritožbo v smislu dotičnega pravnega pouka proti izvolitvi občinskega odbora, ki se je vršila 29. februarja 1908. leta. Tudi druge stranke so se pritožile reklamacijskim potom proti volilnim listam, ker niso bili ne podpisani, ne datirani, v smislu § 17 občinskega volilnega reda na isto okrajno politično oblast z vlogo od dne 15. decembra 1907. leta ter prosile, da c. kr. okr. glavarstvo naroči, naj se volilne liste podpišejo in datirajo. A c. kr. okr. glavarstvo tej prošnji ni ustreglo; iz dotičnega odloka z dne 20. januarja 1908. leta št. 949 je razvidno, da je tudi c. kr. okr. glavarstvo v Beljaku naziranja, da sta podpis župana ter datum na volilnih listih odveč, torej smatra take važne listine kot bagatelne spise, ki ne potrebujejo nobenega uradnega znaka. Podpisani se ne morejo vzdržati začudenja, ko pravi c. kr. okr. glavarstvo v Beljaku v navedenem odloku: „Dem gefertigten Amte ist aus der Schrift der Wählerlisten bekannt, dass dieselben von dem gleichzeitig die Gemeindegemeinschaft bekleidenden I. Gemeinderate Andreas Lessiak verfasst sind“.

Pri tej priložnosti si usojamo vprašati, so li volilni listi za okrajno glavarstvo sestavljeni ali pa za volilce?! Mi mislimo, da vendar le za volilce. Dalje mar li ni proti izrečni določbi §§ 12. in 17. občinskega volilnega reda za Koroško, katera §§ določujeta: „Vom Gemeindevorsteher ist ein genaues Verzeichnis aller wahlberechtigten Gemeindeglieder anzufertigen“ in zopet „der Gemeindevorsteher hat für jeden Wahlkörper abgesonderte Wählerlisten zu verfassen“. Postavodajalec je torej to pravico izročil edino le županu in nobenemu drugemu; c. kr. okr. glavarstvo v Beljaku pa se drzne samolastno izročiti tako važno oblast meničtebini kakemu občinskemu svetovalcu. Proti svoji razsodbi je c. kr. okr. glavarstvo v Beljaku pustilo reklamantom odprto pot pritožbe na c. kr. deželno vlado, dasiravno določuje § 17. občinskega volilnega reda „das Erkenntnis der politischen Bezirksbehörde ist für die im Zuge befindliche Wahl endgiltig.“ C. kr. deželna vlada v Celovcu je radi tega odlok c. kr. okr. glavarstva tudi razveljavila uradnim potom kot protipostavnega.

Iz razloženega je že jasno, da so se vršile občinske volitve na Kostanjah dne 29. februarja 1908. leta na protipostavni podlagi; in za te protipostavnosti sta vedela c. kr. okr. glavarstvo v Beljaku in c. kr. deželna vlada v Celovcu, ktere oblasti ste v smislu člena XVI. tem. zakona z dne 5. februarja 1862. l. št. 18. drž. zakona in § 91. obč. reda za Koroško v prvi vrsti poklicani gledati na to, da se obstoječi zakoni ne kršijo.

Omenjenega dne izvoljeni odbor je vlada pripoznala, čeravno je bil izvoljen na protipostavni podlagi; isti se je zbral 20. majnika 1908. l. v svrhu izvolitve župana in občinskih svetovalcev. Seji takega na protipostavni podlagi izvoljenega občinskega odbora je osebno prisostvoval c. kr. okrajni glavar in vladni svetnik g. Hans Schuster. Ker se neznatna večina občinskega odbora ni hotela ozirati na opravičene pogoje, pod katerimi je manjšina pripravljena omogočiti sestavo občinskega zastopstva, se je ta odstranila od seje. Pri tej priložnosti izjavi g. vladni svetnik, da bo odbor v kratkem še enkrat sklican in če se tudi takrat ne sestavi, pošlje jim gerenta; odbor se je zbral na to dne 26. majnika ter 11. novembra 1908. l. — a brez uspeha, kar se na opravičene zahteve manjšine ni oziralo.

Na protipostavni podlagi voljena večina je kaznovala manjšino z občutnimi globami po 100 kron. Isto c. kr. okr. glavarstvo v Beljaku, ki je vedelo, da se je volitev vršila na protipostavni podlagi in je to protizakonitost ono samo zakrivilo, je radovoljno dalo dovoljenje k iztirjavi glob eksekutivnim potom. Pri enem soudeležencu je bila dražba razglašena; a ker eksekutorja določen dan od nikoder ni bilo, je eksekucija ostala; in isto c. kr. okr. glavarstvo dovoli radi popustljivosti ali pozabljenosti svojega organa novo javno razglasitev prizadetega. Da zve Nj. eksclenca, kake sposobne organe imajo Nj. eksclenci podložni uradi, omenimo, da je bil eksekutor tako nesrečen, da je zarubil premalo premičnin, čeravno je imel poln hlev živine in drugega na razpolago, tako da se na dan licitacije ni mogla pokriti določena svota. In za pokritje malenkostnega ostanka da c. kr. okr. glavarstvo v Beljaku zopet dovoljenje za eksekucijsko prodajo. Prizadet občan se noče in ne more podvreči globi, ker ga ni možno prepričati, da bi imeli na protipostavni podlagi izvoljeni odborniki pravico kaznovanja; in po zdravi pameti

mu mora dati vsakdo prav. Samo c. kr. okr. glavarstvo v Beljaku, ki se čuti poklicano čuvati le eno stranko, noče tega uvideti. Popolnoma koroško!

Ko je c. kr. okr. glavarstvo v Beljaku uvidelo, da novega občinskega odbora na Kostanjah ne pripravi do izvolitve župana in občinskih svetovalcev, skliče naenkrat zopet stari občinski odbor, ki je bil izvoljen dne 22. decembra 1904. l., na dan 19. septembra t. l., da izvoli iz svoje sredine župana, ker je prejšnji, od starega odbora izvoljeni župan umrl. Torej se naenkrat porine dne 29. svečana 1908. l. izvoljen odbor v stran in ostane preko njega stari!

Nj. eksclenca naj vzame na znanje, da prireja ta odbor, ki je smatrati mrtvim, če pripozna politična oblast novega, še vedno seje, kar je c. kr. okr. glavarstvu znano.

Pripomnimo, da so se tudi pri volitvi župana in občinskih svetovalcev dne 19. septembra t. l. godile protipostavnosti, na katere so se občine nadzorjujoče oblasti takoj opozorile, a ne da bi do današnjega dne kaj ukrenile. Usiljuje se nam prepričanje, da c. k. okr. glavarstvo v Beljaku kakor tudi c. kr. deželna vlada v Celovcu smatra njej neljubo stranko kot „Versuchskaninchen“ in vprašamo zato, ali je tako ravnanje še v stanu gojiti pri državljanih in davkoplačevalcih kako zaupanje do za vse državljanje nepristranske gosposke?!

C. kr. deželna vlada v Celovcu se je o razmerah občine Kostanje opetovano poučila, ne da bi na to kaj ukrenila, ona kaže temveč na svojega c. kr. vladnega svetnika v Beljaku, ki je podpisal zgoraj navedena odloka, katera je c. kr. deželna vlada kvalificirala z — „gesetzwidrig“.

C. kr. okr. glavarstvo v Beljaku popolnoma prezira § 19. občinskega reda za Koroško, ki ukazuje: „Die politische Bezirksbehörde hat darüber zu wachen, dass alle Vorberreitungen zur Wahl derart rechtzeitig getroffen werden, dass mit Ablauf der Wahlperiode die neue Gemeindevertretung ihre Wirksamkeit beginnen könne.“ In ta doba, za katero je bilo staro občinsko zastopstvo za Kostanje že l. 1904. izvoljeno, je že davno potekla.

Z ozirom na vse tu navedeno stavijo podpisani na Nj. eksclenco sledeča vprašanja:

1. Ali je Nj. eksclenci gospodu ministru notranjih zadev o tem protizakonitem in samovoljnem postopanju c. kr. okr. glavarstva v Beljaku kaj znano, in če ni, ali se hoče Nj. eksclenca na podlagi gornjih navedb o tem prepričati iz uradnih spisov?

2. Ali je Nj. eksclenca, g. minister notranjih zadev pripravljen takoj protipostavni samovolji c. kr. okr. glavarstva v Beljaku napraviti konec s tem, da naroči c. kr. deželni vladi v Celovcu, naj na podlagi § 96. občinskega reda za Koroško razpusti 22. decembra 1904. l. in 29. februarja 1908. l. izvoljena občinska odbora ter poveri občinske in posebno nove volitvene posle vladnemu komisarju.

Na Dunaju, 20. oktobra 1909.

(Sledé podpisi.)

Naš shod v Libeličah.

Prav znamenit shod je napravilo katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem dne 21. novembra t. l. pri pd. Nemcu v Libeličah, znamenit zlasti po izbornih govorih gg. Grafenauerja in dr. Brejca. Otvoril je shod g. dr. Brejc s prirščnim pozdravom, predsedoval je g. župan Fr. Kogelnik, kot vladni zastopnik je bil navzoč g. komisar M. Kakl iz Velikovca.

Poslanec Grafenauer govori najprej o političnih pravicah, ki jih ima vsak državljan, katerih pa se naj tudi vestno poslužuje s tem, da se redno udeležuje javnega življenja. Dalje razpravlja o deželnem zboru, katerega sestava je za nas Slovence skrajno krivična. Deželno gospodarstvo stoji v znamenju vedno rastočih dolgov in vsled tega tudi rastočih deželnih doklad. To dokazuje na podlagi zadnjega proračuna. Dalje biča postopanje nemškonalne večine, katera je, kakor na pr. pri prodaji prevaljskih fužin itd. zamudila priložnost, da nakupi za deželo podjetja, ki bi kaj nesla, tako pa se mora vse plačati z dokladami. Hinavstvo nemških nacionalcev se kaže na pr. v tem, da so na Dunaju glasovali za uvoz živine iz tujih držav, v koroškem deželnem zboru pa so isti ljudje zahtevali, naj se to prepove. Bavi se potem s predlogom posl. Pierla glede slovenske besedice „Celovec“ na brzovlakih in kaže, kako smešen je ta predlog. Privošči si tudi poslanca dr. Metnitza, ki je bil izvoljen le vsled slabega vremena in s pomočjo socialnih demokratov in dobro označuje njegovo postopanje, ko kot celovski župan da zapirati slovenske potnike. Sramujejo se ga celo njegovi lastni volilci!

— Govornik poroča, kako v tajnih sejah mečejo denar za nepotrebna mestna in nemška društva, za potrebe kmetov pa nimajo denarja. Razpravlja podrobno o perečem našem šolskem vprašanju, o postopanju zoper slovenske učitelje in kaže, kako smo tega tudi sami krivi, ker se ne poslužujemo svojih pravic! — Dalje govori o razmerah v državnem zboru, in kaže, kako je prišlo do sedanjega političnega položaja, ker se namreč vlada ne ozira na potrebe ljudstva, ne na zahteve večine poslancev, marveč hoče samo s pomočjo klike vzdržati na umeten način nemško nadvlado. Zato so se združili Slovani v „Slovanski Jednoti“, in boj, ki ga bije le-ta, gre v prvi vrsti zato, da se izbojujejo kmetu njegove pravice. Delati hočemo pred vsem na to, da postane močan kmetijski stan. (Živahno odobravanje.)

Gosp. dr. Brejca izpopolnjuje podobo, ki jo je podal posl. Grafenauer, in kaže na razmerje med vlado in ljudstvom. Ko je pokazal, kaj je vlada, pravi, da le-ta za nas pravice ne pozna in zato moramo zoper njo voditi najodločnejši boj. V dobri primeri s skupuhom razvija, kako nam vlada odteguje zadnje drobtinice naših pravic, kako nas biča kar naprej, da mnogi njenih udarcev niti ne čutijo več! Pustila je, da se napravi volilni red, po katerem se veže mesto Celovec s povsem slovenskim okrajem. S tem so nemški nacionalci sami priznali, da je Celovec res dvojezično mesto, ker drugače bi ga ne priklopili čisto slovenskim okrajem. Kako sladko je Metnitz govoril na shodih, kako se hlinil v obraz, a kako govori v deželni zboru, kako postopa kot celovski župan! Vse ljudstvo naj to izve; in vlada podpira to početje, ker ne stori ničesar, da bi varovala postavlo! Na celovškem kolodvoru se razne nemške „frajlice“ ne zmenijo za svoje predpise, in tisti, ki so jih nastavili, da, minister sam, ki je prisegel na te postavbe, ti so sokrivi tega početja! In ko ljudstvo vidi, da isti, ki so na postavbe prisegli, le-te sami kršijo, kaj si bo mislilo o tem? — Na Brnci so se pri otvoritvi „Narodnega doma“ vršila naravnost hudodelstva, okrajni glavar pa se ravna po navodilih vsememškega Angererja, pošlje tja bore štiri žandarje, in državni pravdnik je za hudodelstva gluhi in slepi! Isto je v Grebinju, kjer je okrajno glavarstvo na ukaz iz Celovca zaprlo gostilno velikovške posojilnice, a najemniku se ni dalo niti časa, da bi spravil svoje stvari v stran.

Imamo tedaj na Koroškem cesarsko vlado, ki se prav živahno zanima za to, da se z vso naglostjo zapre gostilna, na ljubo par nemščurkom, ki se pa prav nič ne zmeni, kaj počenja jo njeni uradniki! In, ali se je li kdaj čulo, da bi bili kakemu nemškutarju zaprli gostilno, četudi se tam vrše največji neredi? In če bi se to zgodilo, kak hrup in krik bi zagnali po vsem nemškem svetu! — Kakšna je naša šolska mizerija! Ko smo zahtevali za slovensko deco slovenskih učiteljev, da bi otrok mogel razumeti učitelja, so hinavsko zavijali oči, rekoč: radi bi jih vam dali, a jih nimamo! Sama vlada seveda ni poskrbela za-nje, a ko smo to storili sami, gredo ti ljudje in nastaviijo slovenske učitelje po nemških krajih, ali jim sploh ne dajo mesta! To je že višek prav satanske hinavščine, ki je je kriva naša c. kr. vlada! Sploh kažejo zadnji dogodki, da pri nas ne vladajo več postavbe, marveč c. kr. vlada kot pokorna in pohlevna dekla raznih nemških „Volksratov“ izvršuje to, kar za gostilniško mizo sklene in hoče par ultra-nemških kričavcev! — Nazadnje se bavi govornik še s splošnim političnim položajem. — Krasnemu govoru je sledilo dolgotrajno odobravanje.

Na podlagi teh govorov se je nato na kratko utemeljila in soglasno sprejela naslednja

Resolucija.

Dne 21. novembra 1909 na političnem shodu v Libeličah zbrani slovenski volilci

1. najodločneje ugovarjajo izjavi poslanca dr. Metnitza, da bo kot celovski župan dal zapreti vsakogar, ki zahteva na celovškem kolodvoru v slovenskem jeziku voznih listkov. Ogorčeno protestiramo, da se je po tej svoji besedi res ravnal in dal zapreti več uglednih slovenskih mož. S takim povsem protipostavnim, da, nečloveškim postopanjem je moral izgubiti vsako zaupanje tudi svojih lastnih volilcev, a mi mu tem bolj izrekamo najstrožjo nezaupnico ter ga odločno pozivljamo, da odloži svoj mandat kot deželni poslanec.

2. Odločno protestiramo zoper postopanje koroškega deželnega šolskega sveta, ki dela zoper

Slovence na način, kakor niti na Turškem ali v črni Afriki ne delajo. Kot najhujšo žalitev in kruti terorizem občutimo, da slovenske učitelje pošiljajo na nemške kraje, ali jim sploh službe ne dajo, ker s tem kršijo pravice slovenskih davkoplačevalcev.

3. Istotako protestiramo zoper terorizem, ki se izvaja zlasti zadnji čas zoper Slovence na Koroškem, kakor kažejo zadnji dogodki na Brnci, kjer so tudi c. kr. uradniki razsajali zoper Slovence, zatvoritev „Nar. doma“ v Grebinju itd.

4. Ker vsi navedeni slučajji kažejo najgrše sovraštvo do Slovencev, obsojamo sedanjí vladni sistem, na Koroškem poosobljen in naslonjen na napačna, kriva poročila. Zato pozivljamo „Slovansko Jednoto“, da brezobzirno, odločno in složno nadaljuje započeti boj zoper sedanjí vladni sistem ter ne odneha prej, da nam izvojuje v zakonih nam zajamčeno vsestransko ravnopravnost na rodni tleh.

5. Svojemu gosp. poslancu Grafenauerju izrekamo popolno zaupanje in srčno zahvalo za njegovo dosedanje izbornó delovanje v prid koroškým Slovincem ter ga prosimo, da tako požrtvovalno deluje tudi v bodoče.

Izrekle so se gospodu poslancu tudi razne želje volilcev, kakor gledé ceste od Meže do Žvabeka, kmetijske družbe itd. Gospod poslanec je potem še razložil pomen novih postav glede rezervistov, na kar se je shod zaključil s prisrčno zahvalo govornikom.

Darovi.

Za podljubeljski „Delavski dom“:

179. Iz nabiralnika v gostilni pri Kušarju . K 5—
180—181. „ „ „ celovškem del. društvu „ 10—

Koroške novice.

Posojilnice — k „Zadružni Zvezi“! Koroške slovenske posojilnice, ki še niso prijavile pristopa k „Zadružni Zvezi v Ljubljani“, naj storijo to v najkrajšem času. To zahteva gospodarski red, to zahteva tudi čas in odločno tirja politično vodstvo koroških Slovencev in Vaš državni in deželni poslanec *Grafenauer*.

K ljubljanski „Zadružni Zvezi“ je pristopila zadnji čas ugledna hranilnica in posojilnica v Spodnjem Dravbergu. Želeti je pač, da to čim najpreje store še ostale slov. posojilnice Koroške, da kakor na drugih poljih tudi v tem oziru med koroškimi Slovenci zavlada popolna edinost!

Na železnični postaji v Spod. Dravbergu je nadržil službojoči uradnik dve stranki, ki sta zahtevali vozni listek slovenski. Eni stranki je celo grozil, da bo — po celovškem zgledu — poslal po nekoga drugega. Zadel je pa na ravno prava dva moža: na poslanca Grafenauerja in dr. Brejca. Seveda sta se pritožila v pritožni knjigi. Zabliskalo se je tedaj uradnikom, in letali so sementerja kakor zmešani. Izbornó! Stvar pa s tem še ni končana.

Metnitz se umiče. Metnitz se je začel bati svojih lastnih dejanj, ker že vre tudi med nemškutarji. Pripeti se namreč lahko tudi kakemu nemškutarju, Metnitzovemu volilcu, ki ne zna nemški, da ga da vsled tega Metnitz na celovškem kolodvoru aretirati. V deželnem zboru je Metnitz rekel, da bo dal zapreti Slovence, ki bodo zahtevali vozne listke slovensko. V občinski seji zadnje sredo se je pa opravičeval, da je dal zapreti g. Errata od Marije na Zili, češ, da se je baje „zelo nespodobno obnašal“ in „se ni dal pomiriti“, ker na zahtevo ni dobil „slovenskega voznega listka“. Za sedaj pribijemo le, da se Metnitz umiče.

Deputacija koroških Slovencev je bila te dni pri koroški deželni vladi pod vodstvom posl. Grafenauerja, dr. Brejca in predsednika šolskega društva, g. Ražuna.

Sklicanje „Vseslovenske Ljudske Stranke“. Odbor političnega društva za koroške Slovence je sklenil zahtevati sklicanje izvršilnega odbora „V. L. S.“, da zavzame stališče nasproti najnovejšim naskokom c. kr. vladnih organov in vsememških uradnikov na pravice koroških Slovencev.

V odgovor na surov napad beljaških hajlovcev so poslali „Miru“ g. Zdravko Falle, gostilničar v Srejah 250 K, neimenovan 250 K, nov naročnik „Mira“ 4 K. Hvala!

Umrl je v Celovcu nekdanji koroški deželni glavar dr. Jožef Erwein.

Miklavžev večer priredi slovensko delavsko društvo v Celovcu v nedeljo, dne 12. grudnia, v prostorih „Rokodelskega doma“. Igrala se bo šaloigra „Urban Debeluhar“ v petih dejanjih. Na sporedu so tudi pevske in tamburaške točke in nastop Miklavža s spremstvom. Natančnejši spored prihodnjic.

Tožba Bercé „Mir“ bo odprla oči še tistim, ki so bili dosedaj slepi. Tajnik družbe sv. Cirila in Metoda, ki bi morala braniti slovensko mejo, toži najboljšega branitelja najbolj ogrožene slovenske meje, „Mir“, ker se ni dal psovati z „narodnimi lenuhi in prodanci“. Še boljše je pa to, da toži družbin tajnik tudi — odbornika družbe sv. C. in M., g. prošta Einspielerja, lastnika in izdajatelja „Mirovega“. Živio obrambna družba!

Električne železnice okoli Vrbskega jezera ne bo. Glavno ravnateljstvo južne železnice je izjavilo, da bi moglo pripustiti električno železnico do Poreč, ne pa do Vrbe. Podjetje bi bilo stalo okroglo osem milijonov kron in bi se bilo težko obrestovalo.

Vlak je povozil pri Svincu gluhonemo občinsko ubožico pri pd. Haslerju.

Orožne vaje pri domobranskem polku št. 4 se začnejo 15. aprila 1910; takoj za njimi do časa dopusta za časa žetve sledijo dve dobi za orožne vaje z nastopom dne 18. majnika in dne 18. junija. Zadnja doba vojaških vaj po žetvi še ni naznanjena.

Mesto c. kr. notarja v Celovcu je vsled smrti notarja Jožefa Kollegger razpisano do dne 8. grudnia.

Razpisano je mesto šolskega vodje v Možici. Znanje slovenščine se zahteva.

Vrtnarskega učenca se išče. Kdo, pove uredništvo.

Št. Janž v Rožu. Naša društvena prireditelj v korist „Delavskega doma“ v Podljubelju, ki se je vršila v nedeljo, dne 14. t. m., se je nad vse naše pričakovanje krasno obnesla. Počastili so nas gostje celo iz Celovca, Žihpolj, Borovelj, Podljubelja, Kapel, Sveč in Bistrice. Posebno nas je veselila navzočnost tako številno zastopane duhovščine. Kot govornik je nastopil s poljudnim, pa krepkim govorom g. Arnuš. Za pošteno razvedrilo so poskrbeli fantje z uprizoritvijo igre „Kazen ne izostane“ in dekleta s predstavo igre „Strahovi“. Igralcem v čast bodi povedano, da so gledalci njihov nastop splošno hvalili, posebno pa še nastop deklet, in ne brez poudarka, kajti vsak igralec je bil na svojem mestu, posebno dekleta, ki so to pot prvič nastopila in si takoj prisvojila priznanje vseh. Vsa čast jim! Tudi g. mežnar iz Žihpolj s svojim šaljivim nastopom in naši vrli pevci z izbornim petjem so pripomogli, da smo se vsestransko imenitno zabavali. Upamo, da se naši igralci v kratkem zopet pokažejo na odru!

Podljubelj. (Igra „Moč uniforme“) se bo igrala samo enkrat. Na to že zdaj opozarjamo slavno občinstvo, da ne bo kdo čakal na drugo predstavo. V igri bo veliko petja in smeja, zato pa vsi, ki ljubite tiho zabavo, v nedeljo 5. grudnia v Podljubelju!

Borovlje. (Nadebuden mladenič) je pekovski učenec Janez Esterle. Pekovskemu mojstru Rahne je pokradel do 60 K vrednosti, Hafnerju pa je pomešal dva litra petroleja v testo in mu s tem naredil okoli 100 K škode. Zdaj premišljuje v ričethofu svojo žalostno usodo.

Djekše. (Zborovanje) je bilo vkljub slabemu vremenu zelo dobro obiskano. G. Gril iz Vovber je govoril o potrebi društva in zadružniškega življenja in o rabi umetnih gnojil, gosp. župnik Treiber o zrakoplovstvu, g. šolski vodja Pesek o lepoti naše slovenske domovine. Kako radi smo poslušali slovenskega učitelja, ki je govoril nam slovenskim kmetom do srca. Takih učiteljev si želimo, one pa, ki nas blatijo po nemških listih, naj odnese burja na Prusko! Tudi pevci so lepo prepevali. *Slovenski kmet.*

Vodovnica pod Djekšami. (Nov oltar) v naši podružnici, katerega je napravil podobar in pozlata g. Jan. Goleš iz Celovca, sicer ni še dogotovljen, a smo ga iz strahu pred zimo že predčasno blagoslovili v nedeljo, dne 7. t. m., ob ogromni udeležbi ljudstva in v lepem prijetnem vremenu. Plačal pa je novi oltar oče Krajgar, za kar mu bodi tudi javno najprisrčnejša zahvala izrečena. Tudi drugače se je mala cerkva s pomočjo dobrotnikov, kakor g. Jožefa Aichwalder pd. Jerga, g. Kolomana More pd. Hariha in z lastnim denarjem lično popravila. Lepoto dela gosp. Goleša pa bomo občudovali še-le v spomladi,

Zagrebska tovarna, tvrdke Henrik Francka sinov, izdeluje svoje proizvode izključno le iz najboljših sirovin.

V Vaš prid bode, bodete li pri nakupovanju dajali prednost temu izvrstnemu proizvodu pravemu :Franckovem: kavnem pridatku z mlinčkom, iz zagrebske tovarne.

a že zdaj se vidi, da imamo v gosp. Golešu res mojstra v pravem pomenu besede.

Vovbre. (Novi vodovod) za vas Vovbre je zdaj dodelan. Več posestnikov si je dalo napeljati vodo v hleve in kuhinje. Država in dežela ste dali 17.000 K podpore, interesentje pa drugo polovico plačajo v 20 ali 30 letih po davčnih kronah, tako da bo s 50 % naklado v imenovanem času vse plačano. Drag je, a potreba ga je bilo. Blagoslovil se je v nedeljo, dne 21. t. m., v navzočnosti neizogibnih „Festgästov“ iz Velikovca.

Št. Štefan pri Trušnjah. Naše izobraževalno društvo je moralo dne 10. t. m., v sredo, eno še-le pred nekaj meseci pridobljeno članico, gđc. Marijo Povšnar, hčer našega novega društvenega predsednika, izpustiti, ker jo je Krč popadel in je ni več izpustil. Poročila se je namreč z g. Antonom Krč iz Kokre. Mnogo sreče! Jurij Lesjak pd. mladi Krajgar na Vodovnici, goreč ud našega društva, pa je bil poročen dne 22. t. m. z Mučkovo Miciko v Šmartnu. Čestitamo!

Libuče. (Modern pouk.) Začela se je tudi pri nas zopet šola, pa tudi znani „Gris Gott“, s katerim nas pozdravljajo naši lastni slovenski otroci. V šoli pa tudi opoldne v prostem času baje ne smejo izgovoriti ne besedice slovenske, ker sta jim prepovedala gosp. nadučitelj Poznik in učiteljica Fischer. — Mislite, gosp. nadučitelj, da se bodo naučili otroci nemški jezik v prostih urah, če se ga ne nauče v osmih letih med poukom? Toliko za danes!

Bruca. (Okna je pobil) nekdo v torek, dne 16. t. m., na „Tamburaškem domu“. Zdrobljene so štiri šipe. Naše ljudstvo je zaradi tega strašno razburjeno. Znano ni, kdo je to storil. Prepričani smo, da je to storil kak nemškutar, podkupljen od beljaških Nemcev.

Železna Kapla. (Denar pa je dober) od slovenskih kmetov in delavcev, si mislijo nekateri nemškutarski gostilničarji v našem trgu. Ti ljudje živijo skoro izključno od kmetov in delavcev, sicer pa se nam kmetom le posmehujejo. Pri volitvah so tudi potegnili z Metnitzem, ki Slovence zapira, če govorijo slovenski. Če se ti ljudje ne bodo poboljšali, si bomo začeli ob nedeljah njihove napise dobro ogledovati, predno ponesemo le en vinar v gostilno našega narodnega nasprotnika.

Prevalje. (Naši zagrizeni železniški uradniki.) Pretečeno nedeljo zahteva na tukajšnji postaji stranka vozni listek do Pliberka slovensko. Službujoči uradnik vpraša začuden, kakor da bi stal v sredi blaženega rajha, drugega uradnika, kje da leži Pliberk. Ta mu pove, da leži Pliberk nekje — na Kitajskem. Zavedni Slovenci prevaljske okolice, zahtevajte vozne listke vselej slovensko!

Prevalje. (Pristou ima slab spomin.) Kakor znano, je vložil naš Poldej priziv proti razveljavitvi zadnjega občnega zbora prevaljske posojilnice. Mož hoče ohraniti na vsak način skoro neomejeno oblast v upravi naše posojilnice in naj stane kar hoče. S kakimi sredstvi pa hoče to doseči, se je jasno pokazalo dne 12. t. m. pri c. kr. sodišču v Pliberku, kamor je bilo omenjenega dne pozvanih dvajset mož. Prizivno sodišče v Gradcu je namreč zaukazalo, da naj se zaslišijo vsi stari odborniki v poizvedbo, če so res sklenili pred osmimi leti v skupni seji posojilničnega odbora, da smejo v vseh posojilničnih zadevah sklepati le trije odborniki. Naši možje so to odločno zanikali, ker ljubijo resnico in niso tako kratkega spomina, kakor morda misli Pristov, ki je, pozabivši na slovenski program, kandidiral na program nemških nacionalcev v Celovcu. Tudi Pristou in njegov tovariš Stermitz sta bila pozvana k sodišču. Kako sta zastopala resnico, si lahko mislimo. Nismo sicer brali priziva, ki ga je vložil župan Pristou, a misliti smemo, da se nahaja v njem tudi točka o zahtevani „triarhiji“, ki jo hoče oblastni Pristou na podlagi odborovega sklepa, ki ga nikdar ni bilo.

Grabštanj. (Občinske volitve) bomo imeli okrog Novega leta. Od majnika t. l. nam je županoval g. Štefan Huderc pd. Marinjak v Drazjivasi. Mož je pokazal, da je popolnoma kos županski nalogi. Odborniki bodo morali biti v bodoče pač nekoliko drugače razdeljeni, ker ne gre, da ima ena vas v vsaki drugi hiši odbornika, druga pa nobenega!

Zilska Bistrica. (Slovenca med Nemce.) Imeli smo nekaj časa na naši šoli gosp. učitelja Blaža Lakata. Ljubili so ga vsi učenci. Ker je pa Slovenec, so ga prestavili na nemški kraj. Dobili smo — Slovence — trdega Nemca iz Šlezije, ki je nasproti otrokom neusmiljen. Ljudstvo spoznava zdaj, koliko je vreden za Slovence slovenski učitelj. Priporočamo slučaj gosp. deželnemu šol. nadzorniku Bendi v premislek!

Št. Jurij na Zili. (Nenavadno slovenost), h kateri je verno slovensko ljudstvo v obilnem številu privrelo, smo obhajali v naši župni cerkvi v nedeljo, 14. t. m. Dekan, msgr.

Držanič, je po jedernatem, vznesenem govoru o pomenu dneva blagoslovil po radodarnosti župljanov nakupljena kipa Jezusovega in Marijinega Srca, ki dičita stranske oltarje, in nato slovesno upeljal bratovščino Jezusovega Srca za našo župnijo. Kipa sta pravilno umetno izklesana in delata čast svojemu mojstru, podobarju Janezu Golešu v Celovcu.

Medgorje. (Poroka.) Danes, dne 22. t. m., ob 11. uri dopoldan, sta bila v tukajšnji cerkvi poročena pd. Žlebnikov sin Peter Mosekar in pd. Dobrnjakova hči Terezija Janšic, oba rojena leta 1871. Bilo srečno!

Trdnja vas. (Požar.) V sredo, 24. t. m., ob 1/2. uri popoldan, je pri Tratniku na enkrat izbruhnil ogenj, ki je v kratkem upepelil celo kočjo. Vse je zgorelo; vsa hišna oprava, krma in denarja 240 K. Zavarovan je s 720 K. Škoda je velika.

Grabštanj. (Nesreča.) Ob cesti proti Žmavcarju sta dva delavca podirala minolo sredo drevje. Odrhala se je nad njima skala in poškodovala hudo delavca Jerneja Trapa. Prepeljali so ga v Celovec.

Iskrena prošnja.

Hitro se nam bliža zima, mraz. Še celo odrastli stiskamo se okoli mamke-peči. Le ubogi deci ni prizaneseno, dolžnost jo tudi v tem bridkem času kliče v šolo. Burja brije črez ravan, mraz pritiska, pot do šole pa je dolga. Komu bi se ubogi otroci ne smilili do srca, ki tako slabo oblečeni tudi pozimi zvesto spolnujejo obveznost šolskega obiskovanja! Večina naših našo „Narodno šolo“ obiskujočih 212 otrok so pa otroci ubogih starišev, ki nujno potrebujejo za zimski čas obnvala in tople obleke. Naznanjamo zato p. n. dobrotnikom naše slovenske šolske mladine, da nameravamo napraviti tudi letos in sicer na kvaterno sredo, dne 15. decembra t. l., na korist ubogih otrok naše šole običajno božično slavnost. Obsežne priprave za to slavnost so že v polnem tiru. Zaupljivo se obračamo tedaj do preblagih src slovenskih rodoljubov in rodolubkinj z iskreno prošnjo, da naj blagovolijo tudi letos priti nam na pomoč z obilnimi darovi v blagu, seosebno pa v denarju. Ker pa je čas do nameravane slavnosti že zelo kratak in nakupovanje in razvrstitev darov za toliko otrok naše č. šolske sestre zelo mnogo časa in truda stane, tedaj dodamo še to prošnjo, da se nam blagovolijo darovi prav kmalu poslati. Za vso naklonjenost in darežljivost se že v naprej iskreno zahvaljujemo.

V Št. Rupertu pri Velikovu, dne 17. nov. 1909.

Vodstvo „Narodne šole“.

Društveno gibanje.

Dobrlavas. Kat. slov. izobraževalno društvo v Dobrlivasi priredi dne 8. decembra, to je na praznik Brezmadežnega spočetja Device Marije, mesečno zborovanje popoldne po blagoslovu v društvenih prostorih. Na sporedu so govori in petje. Na polnoštevilno udeležbo vabi odbor.

Železna Kapla. Čitalnica izobraževalnega društva je odprta vsako nedeljo od 8. ure zjutraj do ene popoldne. V tem času so na razpolago razni časopisi in knjige.

Št. Lipš. Slov. katol. izobraževalno društvo priredi dne 5. decembra, ob 3. uri popoldne, v gostilni pri Habnerju v Kršnivasi, mesečen shod. Po zborovanju se uprizaro imenitna igra „Repoštev, gorski duh“. Vstopnina 30 vin. Čisti dobiček je namenjen v korist „Delavskemu domu“ v Podljubelju. Zato se preplačila hvaležno sprejemajo. K obilni udeležbi vabi odbor.

Možica. Slov. katol. izobraževalno društvo v Možici priredi v nedeljo, dne 5. decembra, občni zbor po sledečem sporedu: 1. Pozdrav predsednika, 2. poročilo tajnika, 3. poročilo blagajnika, 4. volitev odbora. Slučajnosti. K sklepu govor. K obilni udeležbi vabi odbor.

Društvo „Sloga“ v Podravljah priredi dne 5. decembra 1909, ob 6. uri zvečer, v Hribnikovi gostilni v Srejah „Miklavžev večer“ z zelo zanimivim programom. Prijatelje in somišljenike vljudo vabi odbor.

Politične vesti.

Sklicanje državnega zbora.

Predsednik dr. Pattai je sklical na sredo, dne 24. t. m., sejo klubovih načelnikov ob 11. uri dopoldne, in za 2. uro popoldne plenarno sejo poslanske zbornice.

Delegacije.

Delegacije bodo sklicane na dan 10. grudna. Listi poročajo, da bo skupni finančni minister

Burian odstopil in bo njegov naslednik baje grof Zichy.

Poljska ljudska stranka

je imela minolo nedeljo v Krakovu posvetovanje pod vodstvom posl. Stapinskega in je sklenila pozvati „Poljsko kolo“, da opusti svoje dosedanje stališče in se združi s „Slovansko Jednoto“, če ne, se bo „Poljska ljudska stranka“ popolnoma ločila od „Poljskega kola“ in se združila s „Slovansko Jednoto“.

Priporočujemo našim družinam

Kolinsko cikorijo.

Književnost in umetnost.

Desetero moških zborov v narodnem spevu. Zložil Ign. Hladnik. Opus 55. Cena 2 K. Založil skladatelj, Rudolfovo na Kranjskem. Skladbe so namenjene izobraževalnim društvom, vsled tega niso pretežavne in se odlikujejo po vseh prednostih Hladnikovih skladb. Hladnik je v prvi vrsti pristnoslovenski skladatelj, kakor si ga želi naš naroden pevec. Njegove skladbe so polne mehkih, sanjavih, lahkih melodij, po navadi z bariton solo brez težkih zapletajev, ki jih ljudski pevec ne mara. Vsled tega so njegove skladbe zelo priljubljene. Zbirko priporočamo kar najtopleje.

Društveni koledarček. Sredi decembra izide „Društveni koledarček“ za leto 1910. „Slovenska krščansko-socialna zveza“ je sklenila, da ga letos dá le toliko natisniti, kolikor se bo oglasilo naročnikov nanj in ga bo le naročnikom razposlala. Zato so te dni vsa društva dobila vprašalne dopisnice, koliko izvodov „Koledarčka“ želé za svoje člane. Te dopisnice naj se izpolnjene vrnejo vsaj do 25. novembra. Upamo, da smo vendar že toliko napredovali v organizaciji, da se bo ta „Zvezina“ želja upoštevala. Cena „Koledarčka“ ostane stara, namreč 1 krono.

Po Najvišjem povelju Nj. c. in k. Ap. Veličanstva.

XXVII. c. k. državna loterija

za skupne vojaške dobrodelne namene.

Ta denarna loterija, edina v Avstriji postavno dovoljena, ima 18.386 dobitkov v gotovini v skupni vrednosti 514.800 kron.

Glavni dobiček iznaša

200.000 kron v gotovini.

Žrebanje se vrši nepreklicno dne 16. decembra 1909.

= Ena srečka stane 4 krone. =

Srečke se dobivajo pri oddelku za državne loterije na Dunaju, III., Vordere Zollamtsstraße 7, v loterijskih kolekturah, tobačnih trafikah, davčnih, poštnih, brzojavnih in železniških uradih, v menjalnicah itd. Načrti žrebanja za kupce srečk brezplačno. — Srečke se pošiljajo poštne prosto.

Od c. k. računateljstva loterijskih dohodkov (oddelek za državne loterije).

Kaj je novega po svetu.

Kranjski liberalci za slovensko mejo. Skoro vsi slovenski listi, krščanski in liberalni, so poročali o grdobijah, ki jih nemški nacionalci uprizarajo na Koroškem proti Slovincem. Tudi praška „Union“ je pisala o tem. Le „Slovenski Narod“ ni imel prostora niti za par vrstic, ker ga je nujnejše rabil za gonjo proti ljubljanskemu škofu. Še le 23. t. m. je objavil uvodni članek o koroških razmerah. Ne mislite si pa morda, da je vsaj sedaj naslikal svojim čitateljem, kako kruto ravna s koroškimi Slovinci c. kr. oblasti in nemški narodovci. To je kar tako mimogrede povedal. V članku udriha „Narod“ le po koroških rodoljubih, zlasti po poslancu Grafenauerju. Zalostna nam majka! V času, ko se branimo z vsemi štirimi proti nemškemu nasilju, piše „Slovenski Narod“, da hočemo — v kalnem ribariti. Res ne vemo, ali je kranjsko liberalno časnikarstvo bolj zabito ali bolj zlobno.

Častnike generalnega štaba je hotel usmrtiti. Neznani zločinec je hotel usmrtiti avstrijske častnike generalnega štaba. Poslal jim je po pošti v obliki pisem oblate s strašnim, najhitreje učinkujočim strupom ciankalijem v obliki kroglice. V pismu se je neznani zločinec podpisal z imenom Charles Francis in je priporočal kroglice kot zelo krepčilno sredstvo. Tak strup je poslal petnajsterim častnikom. K sreči je le stotnik

Mader zavžil strup; našli so ga mrtvega. Na vse mogoče načine skušajo dobiti zločinca. Vojni minister baron pl. Schönaich je razpisal 2000 K nagrade tistemu, ki bi mogel sporočiti kaj takega, kar bi pripomoglo priti zločincu na sled. Iz pisave sodijo, da je odpošiljatelj kroglic moral biti — vojak, morda Oger ali Poljak po rodu, mora biti o razmerah v kornu generalnega štaba zelo dobro poučen in je morda na zadnjem imenovanju v novembru interesiran.

Kaj je

Najboljše in od prvih avtoritet kakor tudi od tisoč praktičnih zdravnikov, domačih in tujih, priporočena hrana za zdrave kakor tudi na črevesju obolele otroke in odrasle ljudi; ima veliko redilnih snovi, pospešuje razvoj mišičevja in kosti, uravnava prebavljanje in je z ozirom na porabo cena.

Vaše zdravje si ohranite! Oslablost in bolečine izginejo! Vaše oči, živci, mišice, kite se okrepijo, spanec ozdravi, Vaše splošno zdravje se zopet utrdi, ako rabite pristni Fellerjev Fluid z znamko „Elsa-Fluid“. Dvanajstertice za poskušnjo 5 kron franko. Izdelovatelj samo lekarnar F. V. Feller v Stubici, Elsa trg št. 67 (Hrvaško).

Tržne cene v Celovcu

18. listopada 1909 po uradnem razglasu:

B l a g o	100 kg		80 litrov (biren)	
	od do		od do	
	K	▼	K	▼
Pšenica	—	—	—	—
Rž	20	—	21	—
Ječmen	—	—	—	—
Ajda	—	—	17	—
Oves	—	—	18	—
Proso	—	—	—	—
Pšeno	—	—	29	84
Turščica	16	66	17	14
Leča	—	—	—	—
Fizola rdeča	—	—	—	—
Repica (krompir)	—	—	4	88
Deteljno seme	—	—	—	—
Seno, sladko	11	—	12	—
„ kislo	7	—	10	—
Slama	6	—	8	—
Zelnate glave po 100 kosov	—	—	6	—
Repa, ena vreča	1	—	1	20
Mleko, 1 liter	—	24	—	26
Smetana, 1	—	60	1	20
Maslo (goveje), 1 kg	2	80	3	—
Surovo maslo (putar), 1	2	80	3	20
Slanina (špeh), povoj, 1	2	20	2	40
„ surova, 1	1	80	1	90
Svinjska mast	1	90	2	—
Jajca, 1 par	—	20	—	24
Piščeta, 1	2	—	2	40
Race	3	—	4	—
Kopuni, 1	—	—	—	—
30 cm drva, trda, 1 m ³	3	20	3	60
30 „ mehka, 1	2	80	3	20
Živina	Počrez		100 kilogramov	
	od do		od do	
	v kronah		od do	
Konji	—	—	—	—
Biki	280	—	—	—
Voli, pitani	—	—	—	—
„ za vožnjo	360	386	—	—
Junci	260	—	64	—
Krave	120	410	56	—
Telice	200	—	—	—
Svinje, pitane	—	—	140	160
Praseta, plemena	14	50	—	—
Ovce	—	—	—	—

Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu

ima sledeče tiskovine na prodaj:

Za krajne šolske svete:

Šolska naznanila (Schulnachrichten), slovensko-nemška, folio, 100 iztisov	K 2.—
Vabila k sejám krajnega šolskega sveta, slovenska, 4 ^o , 100 iztisov	„ 1.—
Pozivnice zaradi šolskih zamud v smislu §§ 27 do 29 šolske postave 1. prosinca 1870, 4 ^o , 100 iztisov	„ 1.—
Opomin za oglašanje za šole godnih otrok v smislu § 25 postave 17. prosinca 1870, 4 ^o , 100 iztisov	„ 1.—
Obvestilo o opominu radi šolskih zamud, 4 ^o , 100 iztisov	„ 1.—
Obvestilo o pretnji s kaznijo radi šolskih zamud, 4 ^o , 100 iztisov	„ 1.—

Izvrstno letošnje belo in rdeče

VINO

iz slavnih Bizeljskih goric

se dobi po 34 vinarjev liter pri župniku na Bizeljskem. Vino je iz lastnih goric. Sodovi se ne posojujejo.

Listnica uredništva.
J. M. Prejeli prej že drug dopis, Zdravi!
Cenjene dopisnike prosimo oproščenja, da smo to pot morali vsled preobitega gradiva dopise zelo skrajšati.

Bradyjeve želodčne kapljice

z varstveno znamko

Marijacejske Matere Božje

torej imenovane „Marijacejske želodčne kapljice“, so najboljše sredstvo, ki se je obneslo tekom 30 let, proti vsakovrstnim težavam v prebavljanju, gorečici, zaprtju, glavobolu in želodčnim bolečinam, preobilni tvorbi kisline itd.

Dobiva se v lekarnah po K —80 in K 1.40. Pošiljanje v provinco po lekarnarju C. Brady, Dunaj, I., Fleischmarkt 2/385. 6 steklenic za K 5.—, 3 podvojne steklenice za K 4.50 poštnine prosto.

Paziti je na varstveno znamko Marijacejske Matere Božje in rdeči zavoj s podpisom

Lovske puške

vseh sestav, priznано delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporoča

Prva borovska orožnotovarniška družba

Peter Wernig,

družba z omejeno zavezo v Borovljah, Koroško.

Ceniki brezplačno in poštnine prosto.

Pozor! Slovensko podjetje! Pozor!

Slavnemu občinstvu se priporoča dne 11. febr. 1909 na novo otvorena velika manufakturna trgovina

Franc Souvan sin

v stari Souvanovi hiši na Mesnem trgu št. 22 v Ljubljani

Lekarna pri Mariji Pomočnici v Vipavi, Kranjsko,

priporoča izkušena zdravila, katera pošilja po pošti:

Želodčne kapljice, proti napenjanju, madronu, krču, vzbujajo slast do jedi, trepe želodec, 6 steklenic K 3.50.
Želodčni prašek proti slabemu prebavljanju in zgagi, 1 škatljica K 1.—.
Prsni sirup in čaj proti kašlju, hripavosti in prsnem kataru K 1.90.
Mazilo proti trganju in revmatizmu 1 lonček K 1.
Tinkture proti kurjim očesom in bradavicam 1 steklenica K —70.
Mazilo proti goži in debelem vratu 1 lonček K 4.—.
Razen teh zdravil priporoča tudi vsa druga izkušena zdravila.

Nedosegljivo vredno, nedosegljivo dobro in solidno.

Zelo ugodna nakupna priložnost za trgovce, odpošiljatev tudi na zasebnike, posebno primerno za Božič.

Kupon A 30—35 metrov K 11.80

sortiran v flanelu za srajce, pepitabarhentu, delainu, krizetu za spodnjo suknjo, modrotisku za kuhinjske predpasnike in obleko za dom, oksfordu za srajce, in kanefasu.

Kupon B 30—35 metrov K 14.50

sortiran v 110 cm širokem suknu za obleko (najmanj 5 m), 80 cm cečirju, šlez, platenem in velurnem flanelu, oksfordu za turiste, kanefasu, delainu in barhentu za obleko.

Kupon C 30—35 metrov K 16.50

sortiran v velurnem flanelu, kašmiru, franc. atlas, barhentu in najfinjšem cečirju s svilnatimi efekti.

Kupon D 25 metrov K 16.50

110 cm široko sukno za obleko, „pepita“ za 5 celih oblek.

Kupon E 25 metrov K 16.—

120 cm širok damastni kanefas, čveticni vzorci in ornamenti in 120 cm široki kanefas znamka „dobro meščansko“.

Kupon F 30—35 metrov K 15.—

najfinjša ubeljeno, zelo mično „planinsko platno“, postavno zjamčeno, neuničljivo celo s pranjem s klorom.

Kupon G 6 prtičev brez šiva K 10.80

200 cm dolgi, 150 cm široki, iz močnega, najtrpežnejšega platna.

Kupon H 6 prtičev brez šiva K 15.—

235 cm dolgi, 150 cm široki, iz zjamčeno najzlahtnejše lanene preje, moja dobro znana znamka: „jekleno platno“.

Kupon I 1 tucat obrisa K 8.50

50/110 cm dolg, krasen secesijski desin, čisto bel, gost, čisto platnena kakovost, 60/125 „K 12.50

Kupon K 1 garn. brokat-damast, bel K 16.20

to je 18 m, 120 cm širok, za dve celi obleki v modern. desinu. francoski foulard- „K 26.40

Kupon L 1 garn. damast K 26.40

najfinjša svilen kakovost, 9 m 90 cm širok, za blazine, 8 m 40 cm, 135 cm širok, za zvrhno postelj (za dve celi posteljni prevleki).

Kupon M 15 m, 180 cm širok šifon za prevlako K 21.—

Vse v izborni, brezpogrešni kakovosti. Za solidnost jamči moj dolgoletni renome.

Za neugajajoče se denar takoj vrne.

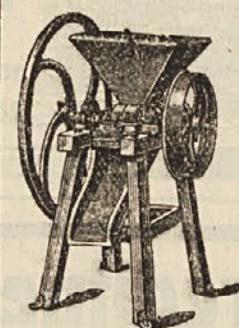
Vzorci vseh svojih izdelkov s cenami pošilja vsakemu na zahtevo brezplačno

tkalnica platna **R. HORNER, Nachod.**

Dražba cerkvenega vina

250 hektolitrov

bo 1. in 9. decembra t. l. ob 11. uri predpoldnem pri **Sv. Petru niže Maribora.**

Stroje za pripravljavanje krme,

slamorenice, reporenice, mline za debelo moko (otrobe), priprave za parenje krme, štedilna kotlišča, sesalke za gnojnico

izdeluje in razpošilja po najnovejšem in priznanem načinu tvrdka

Ph. Mayfarth & Co

tovarne za gospodarske stroje, železolivarne in fužine na paro, **Dunaj, II., Taborstraße 71.**

Geniki zastoj in poštnine prosto.

Sprejemajo se zastopniki in razprodajalci.

Največja trgovina te stroke v Celovcu.

Modnega in manufakturnega, tu-in inozemskega blaga, vedno najnovejši izbor.

Zaloge je stalno v vrednosti 1/4 milijona kron. Za prodajanje na debelo oddajam blago trgovcem po tovarniških cenah.

Zaradi posebno velikega nakupa zimskega blaga bode letos po zelo nizkih cenah prodajal, t. j. brez konkurence, ker se je tudi cena pri blagu znatno znižala. Imam za ženske in neveste zmerom veliko zalogo in najlepše blago na razpolaganje.

Vsi uslužbenci govorijo slovenski.

Anton Renko, lastnik trgovine,
Celovec, vogel Kramarjeve ulice in Novi trg.

2 K za kos

krasni prtiči
obrobjeni, 150 x 200 cm veliki, iz usnjatega platna.

Prtiči iz krasnega, pristnega lanenega platna, zelo trpežni, znani kot boljši nego od konkurence anonisani:

1 kos 150 x 200 cm dolg **K 2-20**
1 „ 150 x 225 cm dolg „ **2-48**
posebno gost 1 kos 150 x 225 cm dolg „ **2-70**

Nadalje oddajam ubeljene platnene ostanke, 6 do 12 metrov dolge, porabne za najfinejšo perilo za na život in postelj po 50 vin. 1 meter.

Najmanjša oddaja 6 kosov prtičev ali 40 metrov platnenih ostankov proti povzetju. Za neugajajoče vrnem takoj denar.

Mehanična tkalnica in tovarna platna

S. Stein, Nachod, Češko.

Vinarska in gospodarska zadruga v Dornbergu na Goriškem

ima na prodaj mnogo tisoč hektolitrov

najizbornejšega vina

Na zahtevo se služi z vzorci.

Edina izborna priložnost za nakup za trgovce manufakturnega blaga in za krošnjarje naravnost iz tovarne!

Razpošilja se tudi zasebnikom.

40 metrov ostankov po želji sortirano 15 K.

Barbant v lepih vzorcih za obleke, bluze in spodnjo obleko.
Flanele, lepo križaste, za srajce in bluze.
Delen, z robom, za obleke in bluze.
Angleški ceštr, 80 cm širok, za pisane srajce, prsa za srajce in bluze za dame.
Modrikasto blago za kuhinjske predpasnike in domače obleke.
Kanafas za posteljne prevleke v živahnih barvah.
Oksforda za moške srajce, izborna trpežna kakovost.
Krizet, barvan, za spodnja krila, tkan iz debele tkanine.

Nikake rizike! Znesek se takoj vrne, ako blago ne ugaja in se lahko pošiljatev nefrankirana nazaj pošlje. Čez 1000 priznanih pisem od 1. januarja.

40 metrov finega, pobeljenega rumbarškega platna za najfinejšo životno in posteljno perilo, sortirano z belim križetom za spodnje perilo samo K 17-90.

Gotove, zarobljene rjuhe brez šiva, 235 cm dolge, 150 cm široke, iz najboljšje tkanine, trpežne kakovosti, z jamčeno platno, kos K 2-40. Najmanjše naročilo 6 kosov. Pošilja po povzetju.

Pri naročilu 2 zavojev poštne prosto.

Antonin Maršik, tkalnica,
Olešnice u Nov. Mesta n. M., č. 100. Češko.

Letošnje dobro

haloško vino

se dobi na pretok po 30 kron 1 hektoliter od
Kaplanije sv. Barbare v Haložah.

Mlin na prodaj

na močni vodi, ki je imel 7 tečajev in je sedaj pogorišče. Dalje je 1 kajza pri mlinu za stanovanje, in še 1 kajza, oddaljena 5 minut, z zemljiščem, ki obsega vkup 6 oralov, na prodaj. Več pove **Marko Kometer**, mlinar na Bistrici, pošta Št. Jakob v Rožu.

Loterijske številke 20. listopada 1909:

Trst 26 39 12 60 21

Line 42 53 60 61 82

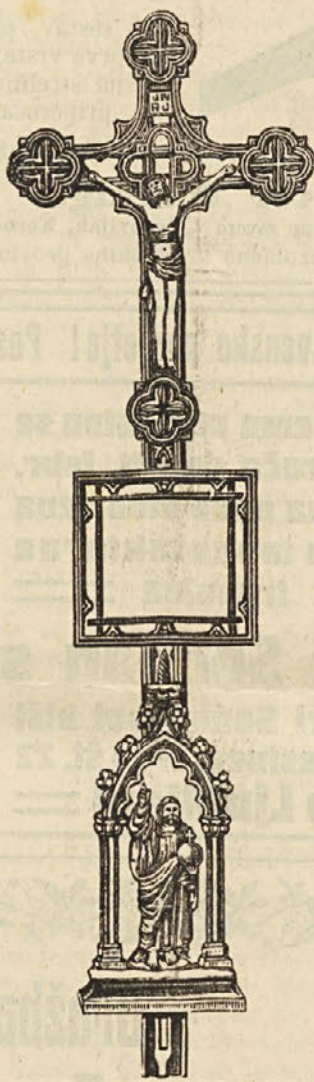
Brez pogreška, zanesljivo in počasi bo gorela **večna luč** le v cerkvah, kjer rabijo stenje in specialno olje za večno luč od tvrdke

Viktor Iraš v Treibach (Koroško).

Poizkus s poštnim kolijem olja in nekaterih stenjev dokaže to.

Svetilnice, samogorljivo oglje za kadilnice, cerkveno kadilo, kadilni pridatek „Buonodore“, jamčeno pristne voščene sveče, stearinsveče, ne kapljajoče prižigalne sveče, kangeljice, solidno in praktično ogrevalo za masno vino, kakor tudi vse cerkvene kovinske reči najboljše izdelane.

Brošura „Das ewige Licht“ z zgodovinskim pregledom, simbolično razlago in praktičnim navodilom kakor ceniki brezplačno.

J. B. Hafner

trgovina z železom v Celovcu

„Pri zlati kosi“

zraven znane gostilne „Tiger“

priporoča raznovrstno **kuhinjsko posodo** (opravo), **vlite in pločnate** (plehnate) **peči**, **štedilna ognjišča**, **vlite kotlje**, **trpežno pozlačene nagrobne križe**, raznovrstne **žage, pile**, najboljše **stroje** (mašine) za **rezanje mesa** in **slanine** (špeha), različna **okovanja za vrata** in **okna** itd.

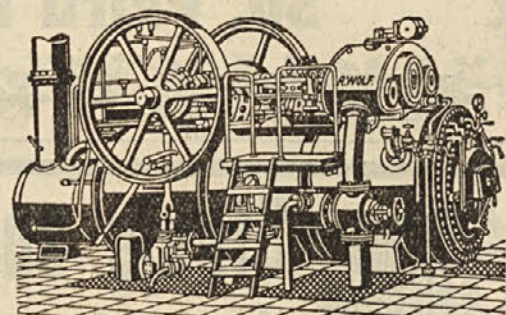
Vse po najnižjih cenah.

Skrbna in prijazna postrežba.

Line 1909: Zlata kolajna: najvišje odlikovanje.

R. WOLF Magdeburg-Buckau.

Filialka Dunaj, Dunaj, III., Neumarkt št. 21.

Premakljivi in nepremakljivi polnoprarni in patentovani

vročeparni lokomobili

z 10 do 800 konjskimi silami.

Najbolj gospodarski, trpežen in zanesljiv gonilni stroj za vse vrste delovanja v industriji in poljedelstvu.

Vseh izdelkov nad 650.000 PS.

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Delniška glavica K 3.000.000.

Rezervni fond K 300.000.

Denarne vloge **4 1/2 %** od dne vloge
obrestujemo po **4 1/2 %** do dne vzdiga.

Kolodvorska cesta šte. 27.

Zamenjuje in eskomptuje

izrebane vrednostne papirje in vnovčuje zapadle kupone.

Daje predjume na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavelje.

— Eskompt in inkasso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spljetu, Trstu in Sarajevu.

Turške srečke. Šest žrebanj na leto. Glavni dobiček 300.000 frankov. Na mesečno vplač. po K 8.— za kom. **Tiske srečke s 4% obrestmi.** Dve žrebanji na leto. Glavni dobiček K 180.000. Na mesečno vplačevanje po K 10.— za komad.

Prodaja vseh vrst vred. papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.